၂၀၈

စိရုံတိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့

တမ္ဘာဝနာစရိယဖြစ်တော်မူသော

ဉာဏစာရီ မဟာထေရ်

စီရင်ရေးသားအပ်သော

ပညာတိုး ထပေတ္တာ အနုဋီကာ

(တတိယတွဲ)

ကောဓမ္မော-ကောယနော၊ ဘုရားဟော

ယောဂီတို့သတိချပ်ရန်

ဓါတ်ပေါမှု-နာမ်ကျ။ လယ်တီဆရာတော်၊

ပေါသိ.. ပေါသိ နိဗ္ဗာန်အထိ၊ ဉာဏစာရီ ဆရာတော်၊

ထိမှ-သိမှ ဤ ၂-ခုသတိကြပ်ကြပ်ပြု။ စွန်းလွန်းဆရာတော်။

အုပ်ရေ (၁၀၀၀)

၁၃၂၆ ခုနှစ်၊

ဉာဏစာရီ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်

ရှစ်မိုင်-သမိုင်းစာတိုက် ရန်ကုန်မြို့။

စာရေးပြော ကြေးနန်း=ခ၀၁၀၃

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပညတ္တိ ထေပတ္တာအနုဋီကာ(တတိယတွဲ)

စာတွေ့ကတမျိုးပါ၊ ကိုယ်တွေ့ကတဖုံပါ

သူ့ဌေးမောင်ချစ်ဦးက၊ လူသူတော်မောင်သစ်အား ဆရာ ပြောပြောနေတာဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ပေါ်ပေါ်နေမှ၊ သိတာ တွေ့တာဟု အထပ်ထပ် ပြောပြောနေပါတယ်။ (စာထဲက, ပေ ထဲက၊) သဘောအမှန်ကို သိနေရင်ကော အမှန်သိဟု မဆိုသင့် ဘူးလား။

စိတ္တံ၊	စိတ် ၁၂၁-ပါးဟုသိ
စေတသိကံ၊	စေတသိက် ၅၂-သိ
ရူပံ၊	ရူပ် ၂၈-ပါးဟုသိ
နိဗ္ဗာနံ၊	နိဗ္ဗာန်သည် ၁၀၀၀-သိ

(ဒေသနာ၊ ပညတ္တိ နာမ။) ပညတ်နဲ့ မဂ်, ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန် ရမှာလား၊ ပရမတ်နဲ့ မ ဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ရမှာလား။× သူ့ယောကျ်း၊ ကျွန်တော် ပြောပြဦးမည်။ ပုံစံကိုကြည့်ပါ။ စာထဲ ပေထဲ၌ စိတ္တံ ဟုရှိတယ်။ ဒါကိုစိတ်ကရဲ့ နှစ်ဆဲ့တပါးဟု သိကြတယ်။ စေတသိကံဟူ စ့ာကဆိုတော့× စေတသိက် ၅၂-ပါးဟု သိကြတယ်။× ရူပံဟု စာကဆိုတော့ ရူပ်၂၈-ပါးဟုသိကြတယ်။နိဗ္ဗာနံဟု စာကဆိုတော့၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ အသခ်ေ့ပေါင်းတထောင်ပင် ရှိတယ်ဟုသိကြတယ်။ အဲဒီ အသိ မျိုးပါ(၁)စာသိ ပေသိ၊ (၂)ဒေသနာသိ (၃)ပညတ်သိ၊ (၄)

သုဘမယသိ (၅)ပရိယတ်အသိပါ။ ဒီလိုပညတ်အသိနှင့် မဂ်,ဖိုလ်ရတယ်ဟု၊ မကြားဘူးပါ။ ပရမတ်သိနှင့်မှ မဂ်ဖိုလ်ရတယ်ဟု နှားလယ်ထားကြပါတယ်။

စိတ္တံ၊	စိတ် ၁၂၁-ပါးဟုသိ။
စေတသိကံ၊	စေတသိက် ၅၂-သိ။
ရူပံ၊	ရူပ် ၂၈-ပါးဟုသိ။
နိဗ္ဗာနံ၊	နိဗ္ဗာန်သခေါ် ၁၀၀၀-သိ။

(အတ္ထော အကာရ၊ သညာတော)ပါဠိကြည့် ပါဠိ၊ သညာသိနဲ့ မဂ်,ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ရမှာလား× ပညာသိနှင့်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရမှာလား၊ ပုံစံကိုကြည့်ပါဦး။ စိတ္တံ ဟုစာကဆိုတော့ စိတ် ၁၂၁-ပါးဟုသိကြပါတယ်။ စေတသိကံဟုသိကြပါတယ်။ ရူပံဟုစာကဆိုတော့၊ ရူပ် ၂၈-ပါးဟု သိကြပါတယ်။ နိဗ္ဗာနံဟုစာကဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ဟာ အသခေါ်ပေါင်းတထောင်ပင်ဟုသိကြပါတယ်၊ အဲဒီအသိမျိုးကို(သဒ္ဒါကြီးပါဠိ) အစဉ် (အတ္ထော အကာရ၊ သညာတော။)ဟု တိုက်ရိုက်ပြဆိုထားစဲ၏။ အကာရာ စာပေကို မြင်ရပြီးမှ၊ အနက်ကို သိတာဟာ (သညာတော)သညာသိပါ။ သူငယ်ချင်းရဲ့။ သညာသိနှင့်နိဗ္ဗာန်ရတယ်ဟု မကြားဘူးပါ။× ပညာသိနှင့်မှ နိဗ္ဗာန်ရတာပါ။×

(ချစ်ဦး) နို့.ဖေးစမ်းပါရစေ။ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ စာပေထဲ၌ ဣတ္ထိ၊ပုရိသော စသည်ဖြင့် ဘုရားကိုယ်တိုင်က ဟောကြားထားတော့၊ မှန်ကန်လို့မဟုတ်လား။

(သစ်) ဒေသနာမှန်၊ ဗဟုတ်မှန်၊ ဗရိယတ်မှန်ဟု ဖြေရမှာပေါ့ဗျာ။

[ပညာမှန်၊ပရုမတ်မှန်၊ဘာဝနာမှန်၊ပဋိဝေဓ အမှန်နှင့်တော့ ဝေးလှပါသေးရဲ့။]

(ချစ်ဦး) နို့ဘုရားက ဘာပြုလို့ ပါဠိတော်ထဲ၌ ထည့်ထည့် ဟောရဒါလဲဆရာ။

(သစ်) နောက်မှရှင်းပြဦးမည်။ ဣတ္ထိ ပုရိသစသော ပညတ်တော့ဟာဘုရားဟောမဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်းရဲ့။ (ဆေးကုချင်လို့ ဆောဂါကိုဖေါ်ပြတာပါ။) ကဲကဲ ကနဦးက၊ အစစ္စာက ဖေါ်ပြမှုနှားလည်မှာမို့ နဲနဲကလေးခွဲ၍ပြပါဦးမည်။

၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၈	၉-၁၀-၁၁-၁၂-၁၃	အဲဒီ ပုံ
ဘုရားမပွင့်မို့ အန္တရကပ်	ဘုရား၅-ဆူပွင့်အန္တိရကပ်	စံ ကို ပင်

ကြည့်၍ထားပါတော့ဗျာ။ယခုဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ အန္တရကပ်(၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၈)တုံးက၊ ဘယ်ဘုရားမှမပွင့်ကြသေးပါ။ ဘုရားမပွင့်သေးသဖြင့် ဘယ်တရားကိုမှ မဟောရသေးပါ။ အဲဒီအန္တရကပ်ကြီး (၈)ကပ်တုံးက။ ဝါ၊ ကမ္ဘာဦးတုံးက လူတွေကရော နတ်ကြီးကရော၊ ပြဟ္မာတွေကရော၊ သူတို့ဟာသူတို့ပင်၊ ဒါက ဣတ္ထိ မိမှာဘဲ၊ ဒါက ပုရိသော ယောကျ်ားဘဲ၊ ဒါက သုနခွေခွေးဘဲ၊ ဒါက သူကရော ဝက်ဘဲ၊ ဒါက ဂေါနွားဘဲ၊ ဒါက မဟိ သော ကျွဲဘဲ၊ဒါက ဟတ္ထိ ဆင်ဘဲ၊ ဒါက အသော မြင်းဘဲ၊ ဒါက ရုက္ခော သစ်ပင်ဘဲ၊ ဒါက နဒီမြစ်ဘဲ၊ ဒါက ပဗ္ဗတော တောင်ဘဲဟု၊အမည် နာမ ပညတ်တွေကိုသုံးစွဲ သိကြားနှားလယ်နေကြပါတယ်။ နာမပညတ်ပေါင်း အသခ်ေ့ျပါဘဲ။ အဲဒီနာမ

ပညတ်တွေဟာ(ကမ္ဘာဦးသူ လူပညာရှိတွေက)အထင်နှင့်သမုတ်မှည့်ခေါ်၍ ပြောဆိုနေကြတာဗျ။ [ဘုရားများ မပွင့်သေးမှီ၊ ပေါ်နေတဲ့နာမပညတ်] တွေမို့ ဘုရားဟောနဲ့ဘာမှ၊ မစပ်ပါ။ မဆိုင်ပါ၊ အဲဒါပညတ်တွေပေါ့။ [ကိုးကပ်၌ ကဋ္ဌုသံဘုရားပွင့်တယ်။ (ဆယ်ကပ်၌၊ ကောဏာဂုမ်ဘုရားပွင့်တယ်။ ဆဲ့တကပ်၌ ကဿပဘုရားပွင့်တယ်။ (၁၂ ကပ်၌၊ ဂေါတမဘုရားပွင့်တယ်၊ (၁၃)ကပ်၌၊ အရိမေတ္တေယျဘုရား ပွင့်လိမ့်ဦးမည်။ဂင်းဘုရားငါးဆူပွင့်တော်မူလာတော့ (စိတ်,စေတသိက်,ရူပ်,နိဗ္ဗာန်) ဆိုတဲ့ ပရမတ်လောက်သာ ဘုရားများက ဟောခဲ့တော့သည်။ (ဣတ္ထိ၊ ပုရိသော)စသော နာမပညတ်တို့ကို။ ဟောစရာ မလိုတော့ပါ။ (ကမ္ဘာဦးက၊ပညာရှိများကမှည့်ပြီး၊သမုတ်ပြီးဖြစ်တော့သည်။)

နို့ဘာပြုလို့ ပါဠိတော်တွေထဲမှာ၊ပါနေရတာလဲဟုမေးလျှင် (ရောဂါကိုဖေါ်ပြပြီး ဆေးကုသမှ)ယုံကြည်ကြမှာဖြစ်၍ ထည့်ရတာပါ။ (တဖန်၊ပဟာဘဗ္ဗ၊ ပယ်သင့်တာကိုပြပြီးမှ။ ဘာဝေတဗ္ဗနှင့်ပွါးများ၍ ပယ်ပြစ်ရတာပါဟု။ လွယ်လွယ်နှင့် မှတ်သားပါတော့ဗျာ။

သူငယ်ချင်းအားမေးကြည့်မယ်၊ ဖြေဆိုစမ်းပါလား။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဠိတော်စာထဲမှာ၊ (တိတ္ထိဆရာကြီး ၆ ဦးတို့၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတွေ ၆၂-ပါးသော ဒိဋ္ဌိအယူတွေ၊ ၉၆-ပါးသော ပါသဏ္ဍဒိဋ္ဌိအယူတွေကို မြတ်စွာဘုရားက ပါဠိတော်ထဲ၌ ထည့်ထည့်ပြီးဟောတယ် မဟုတ်လား။ ထည့်ဟော ထားတာဟာ၊ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲဗျာ။

(ချစ်ဦး) ဘုရား၏တပည့်သားတွေဟာ ဒီလမ်းမှားကြီးကို မလိုက်မိကြအောင်၊ ထည့်ဟောတာဘဲဆရာ။)

(သစ်) အဲဒီ ဥပမာဘဲ သူငယ်ချင်းရဲ့ ပါဠိတော် ထဲမှာ ဂ္ဂတ္ထိ မိမ္မ၊ ပုရိသ ယောကျ်ားစသော ပညတ်များတွေကို ထည့် ထည့်ဟောခြင်းဟာလဲ၊ (ပဟာတဗ္ဗတရား ပယ်အပ်သောတရား များကို ပယ်ရှားပြစ်ကြဘို့ ဘုရားက ထည့်ပြီး ဟောတာပါ။

ဂ္ဂတ္ထိ ပုရိသတို့ကို ဘုရားဟောဘဲဟုယူလျှင်

ပယ်အပ်သော ဂ္ဂတ္ထိ ပုရိသော၊ နရော၊ ဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တာဝါ၊ ပုဂ္ဂလော စသော ပညတ်တရားတွေကို ဘုရားဟောဘဲ ဟုယူလျှင်၊ ငါတို့ဘုရားဟာ (၁) ယခုဘဲ၊ ဂ္ဂတ္ထိ ပုရိသ၊ မိမ္မ ယောကျ်ားဟုဟောတယ်။ (၂) ယခုဘဲ နဂ္ဂတ္ထိ မိမ္မမရှိ ရူပ်နာမ် သာရှိတယ်။ နပုရိသော ယောကျ်ားမရှိ၊ ရူပ်နာမ်သာ ရှိတယ်။ ငါတို့ဘုရားဟာ မိမ္မမရှိဘူး ဟောပြီးမှ၊ မိမ္မရှိတယ်တဲ့။× ယောကျ်ားမရှိဘူးဟောပြီးမှ ယောကျ်ားရှိတယ်တဲ့၊ ဘုရားဟာ (ရေမှုတ်တဖက်၊ မီးစတဖက်) ဟောတဲ့ ဘုရားပါတကားဟု ဘုရားကိုပြစ်မှားမိကြတော့မည်။

ပညတ်နှင့်ပရမတ် ပယ်အပ်, ပွါးအပ် ကြည့်ပါဦး

လူ	နတ်	ဗြဟ္မာ	သတ္တဝါ	ပုဂ္ဂိုလ်	ငါ	သူ
၂	၂	၂	၂	၂	၂	၂

ဤပုံစံကိုကြည့်ပါဦး၊ လူပညတ် ရူပ်နာမ် ပရမတ်၊ နတ်ပညတ်၊ ရူပ်နာမ်ပရမတ်၊ ဗြဟ္မာပညတ်၊ ရူပ်နာမ်ပရမတ်၊ သတ္တဝါပညတ် ရူပ်နာမ်ပရမတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပညတ် ရူပ်နာမ်ပရမတ်၊ ငါပညတ် ရူပ်နာမ်ပရမတ်၊ သူပညတ် ရူပ်နာမ်

ပရမတ်ဟုမှားတရား**နှင့်**မှန်တရား ၂-မျိုးစီရှိ**ကြ**ပါ**တယ်၊ပ**ညတ္တိ**ထပေတ္ဝ၊ ပါ**ဋိ**အရ ပ**ညတ်**အမှာ**းကို ပယ်**၍** ပ**ရမတ်** အ**မှန်**ကို ဝိ**ပဿနာ**ရှုရ**မှာ**ပါ။

မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ

ဘုရား**မ**ပ**ွ**င့်**သေ**း**မှ**ီ**ရှ**စ်ကပ်	ဘုရား ၅-ဆူ**ပ**ွ**င**့်	ဘုရား**မ**ပ**ွ**င့် ၂၄၃ကပ်
၁၂၃၄၅၆၇ဝ၈ဝ၊အ**န**္တ**ရ**ကပ်	အ**န**္တ**ရ**ကပ်၅-ပါ**း**	အ**န**္တ**ရ**ကပ် ၂၄၃-ကပ်
ပ**ည**တ် ကိ**လေ**သာ အာ**ရ**ုံ	ပ**ရ**မတ် ဝိ**ပ**ဿနာ	ပ**ည**တ် ကိ**လေ** အာ**ရ**ုံ

ဘ**ဒ**္ဒ**ကမ**္ဘာ**တ**ည်**စ**၊အ**န**္တ**ရ**ကပ် ရှ**စ်ကပ်**မှာ ဘ**ုရ**ား**မ**ပ**ွ**င့်**သေ**း**ဘ**ဲ ကိ**လေ**သာ**၏**အာ**ရ**ုံ**ဖြ**စ်**သော ပ**ည**တ်**နှ**င့်**အ**န**္တ**ရ**ကပ်၊ ရှ**စ်ကပ်ပ**တ် **လ**ုံ**း**၊ ဆုံ**း**ရှုံ**း**နစ်**နာ**ခဲ့**ရ**သည်။ အ**လ**ယ်**တ**ိတ**ိ** အ**န**္တ**ရ**ကပ်**ငါ**ိ**း**ကပ် **မ**ှာ**ဘော**့၊ ကက္ကုသံ**ဘ**ုရား**စ**ော**သ**ော**။ ဘ**ုရား**ငါ**ိ**းဆ**ူ ပ**ွ**င့်**ရ**ာ**ဌ**ာ**နမ**ှ**ိ ရှ**ပ်**နာ**မ်**ဆ**ိ**တ**ဲ့ ပ**ရ**မတ် ဝိ**ပ**ဿ**နာ**အာ**ရ**ုံ**နှ**င့် **နေ**ရ**၍ **အ**လ**ွ**နန်**မြ**တ် **ပ**ါ**သ**ည်။ **တ**တိ**ယ**ဇယား**၌ **အ**န**္တ**ရ**ကပ်**ပေ**ါ**င်**း**(**၂**၄**၃**)**ကပ်**မျ**ား **မ**ှာ**တော**့၊ ဘ**ုရား**မျ**ား**မ**ပ**ွ**င့်**ကြ**သ**ဖြ**င့်**၊ ကိ**လေ**သာ**၏** **အ**ာ**ရ**ုံ**ဖြ**စ် **သော** ပ**ည**တ်**တ**ရား**တ**ော**နှ**င့် **နေ**ကြ**ရ**၍ **နစ်**နာ**ဆ**ုံ**း**ရှုံ**း** ကြ**တော**့ **မ**ည်။ **အ**လ**ယ်**ဗ**ဟ**ိ**ရ**ိက **ငါ**ိ**း**ကပ်**သ**ော **မ**ဂ်**ဖ**ိုလ်**နိ**ဗ**ာ**နန် **ရ**နိ**ုင်**သည်။ **ပ**ရ**မတ်**ပေ**ါ**ချ**ိန်**တ**ည်**း**။

သ**တ**ိ**နှ**င့်**သ**မ**ာ**ဓ**ိ ပ**ည**ာ**ဘ**ွ**ါ ပ**ရ**မတ်**ရ**ာ**ပေ**း**ကြ**ပ**ုံ

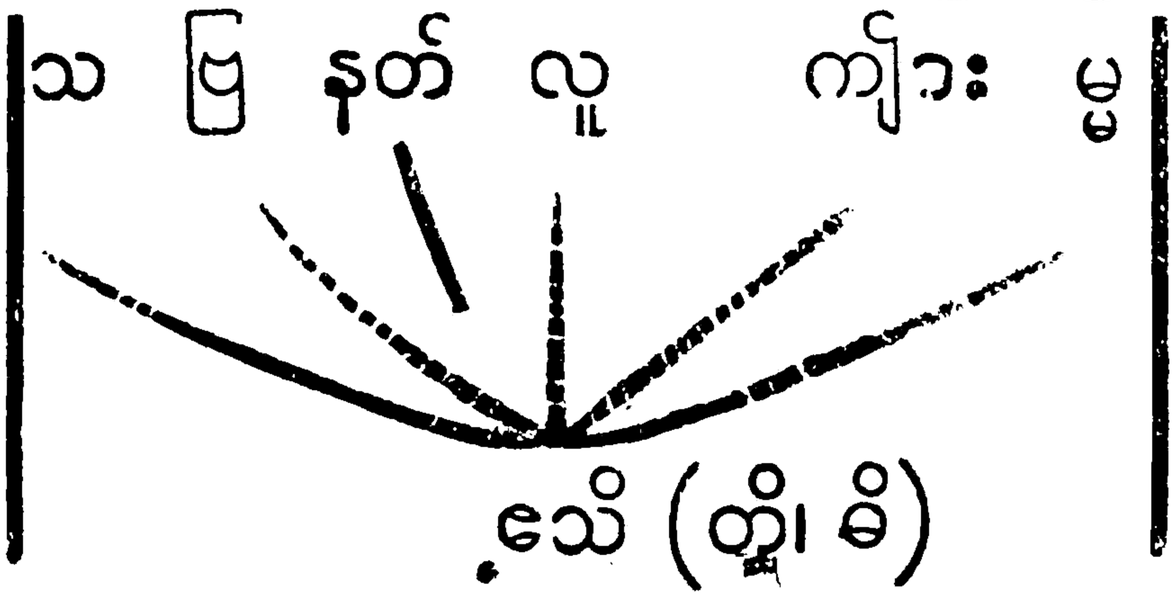

ဤ**ပ**ုံ**စ**ံ**ကို** **အ**ဆင်**၊အ**ခြ**င**်
ဉာ**ဏ**် **ဝ**င် **၍** **ကြ**ည့် **တော**့
သတ္တ**ဝ**ါ**၊** **ဖ**ြ**ဟ**ာ**ဝ**၊ **နတ်**၊ **လ**
ယောကျ**ား**၊ **မ**ိ**မ**ာ**၊** **ဆ**ိ**တ**ဲ့**။**

အထယ်၊ ခြိပ်၊ ပုံစံ၊ သဏ္ဌာန်၊ အတ္ထပညတ်တမျိုး။ × သတ္တဝါ၊ ဗြဟ္မာ နတ်၊ လူ ယောကျား၊ မိမ္မဟု မှည့်ခေါ်သော နာမပညတ်၊ သဒ္ဒ ပညတ်က ၂-မျိုးဟု၊ ပညတ် ၂-မျိုးက အတွင်းပရမတ်များကို (ကွယ်ထား× ဝှက်ထား×ဖုံးထား× ကာဆီး၍ထားကြသည်။) ဒီပုံဖြင့် (၃၁)ဘုံသားတို့ဟာ ပညတ် ၂-မျိုးကို ထွင်းဖေါက်၍ ပရမတ်ရောက်အောင်မမြင်နိုင်ဘဲ၊ အကဏ်းကြီးတွေသာ ဖြစ်၍ နေကြရသည်။ အရှုံးနာလေစွတကား။××× လူစွမ်းကောင်း အာဇာနည် ၂-ဦးပေါ်လာပါပြီ။ (သတိ,သမာဓိ)ပါတဲ့။ ခန္ဓာ မှာ သတိထား၊ သမာဓိရလာတော့ (သတ္တဝါ၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ ယောကျား၊ မိမ္မစသော။ အတ္ထပညတ်တွေရော၊ သဒ္ဒပညတ်တွေ ရော၊ စျာပန ပြောကျသွားပါသဖြင့် (ခန္ဓာကိုယ်ထဲက) သေ, ပူသီ ယားသီ စသည်ဖြင့် ပရမတ္ထ ရူပ်နာမ်မျိုးစုံကိုတွေ့ရသည်။ ပညတ် ကွာ၍ ပရမတ်ပေါ်လာပုံဖါတဲ့။

(ကလလရေကြည် ရူပ်နာမ်)

သတ္တာနု နာမရူပဝ၊ ခုဒ္ဒက ဟောတိ၊ သန္ဓ ယ။
ပဝတ္တေ ဝုဒ္ဓိပတ္တ ်တံ၊ နဇာနန္တိ ယထဝဘူတံ။ ။

သန္ဓ ်ယံ၊ ဘဝသစ်ဟောင်း၊ စုတိနှောင်းဝယ်၊ အကြောင်း မပြတ် ဆက်စပ်ဖြစ်လာ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌။ သတ္တာနုံ၊ အမိဝမ်း ခေါ်း၊ ကိမ်းအောင်းမွေးဖွါး၊ ဂဗ္ဘသေယျက၊ သတ္တဝါတို့အား

ခုဒ္ဒကံ၊ မကြီးမကျယ်။ အနည်းငယ်မျှ၊ သေးငယ် လှစ္စာသော။ နာမဝဏ္ဏပံဝ၊ နာမ်ဘရား ရုပ်ဘရားသည်သာလျှင်။(၀၊)ရေကြည် ကလလ၊ ဝိညာဏ်ဟု။ ၎င်းဝခန္ဓာ၊ ခါတ်ခြောက်ဖြာနှင့်၊ လွန်စ္စာ သေးနှုတ် အခိုင်အမာမဟုတ်သည့်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး အမှုံအမှား ကလေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ယထာရဟာ၊ ကံပြစ်ချ၍ မဆ ဦးစွာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။XXX ပဝတ္တေ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေ့ကြီး နောက်။ ပဝတ္တိရောက်သောအခါ၌။ ပစ္စယေဟိ၊ ကံ,စိတ်,ဥ,ဟာ ကြောင်းလေးဖြာတို့ မကွာပေါင်းစု၊ ထောက်ပံ့မှုကြောင့်။ ဝုဒ္ဓိပတ္တံ၊ သတ္တာဟရက်၊ စည်ကာဆက်၍၊ တိုးတက်ပွါးမြင့်ကြီးပွါးခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ မုချမသွေ ဖြစ်ရခေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုထုဇနာ၊ ပညာမျက်စိမရှိစမ်းစမ်း၊ အသိအမြင် ကဏ်းကြကုန်သော။ အန္ဓပုထုဇဉ်တို့သည်။ယထာဘူတံ မဖေါ်ကပ် မပြန်ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နဇာနန္တိ၊ မောဟဖိ၍ မသိကြလေ ကုန်။ နဇာနန္တိ၊ ပရမတ်ပျောက်ကွယ်။ ပညတ်နယ်မှာ၊ တလယ် လယ်လိုက်စား၍ မိုက်မှားတွေ၀ေ၊ နစ်မွမ်းကြရလေသတည်း။

ဂင်းကလလရေကြည်၌ပါလာသောပရမတ္ထရုပ်နာမ် ၂-ပါး ကို၊ ဝိဇ္ဇာရ အာဘိညာဉ်ရ၊ သမာပတ်ရ၊ ဈာန်ကိုးဈာန်ရ၊ ကမ္ဘာ ပေါင်း (၈၄၀၀၀) ကြာအောင်နေကြရသော မဟာပြဟ္မာကြီး မျှားပင် မမြင်ကြရဘူးတဲ့။ ဒါ့ကြောင့် ပြဟ္မာနှင့် လူ နတ်မျှား ကိုပင်။ (အန္ဓပုထုဇဉ်) တွေဟု ခေါ်ကြရလေသည်။ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြသောလူမျှားကား သက်သာပါသေး၏ တဲ့ကား။

သင်ဂ္ဂိုဟ်အတိုင်း၊ဒါ,သီ,ထက ခ့ါတ်ခန့ာတည်ပေးပုံ

၁၃၂၆-ခု၊ပဋ္ဌမဝါဆိုလ ၂၃-ရက်၊၈ မိုင်၊ရန်ကုန်၌ရေးသည်။

(က) လူ.ပြည်၌နေတုန်းက လူတဦးဟာ ဒါနပြု၊ သီလပြု သမထရှု၍သာ နေပါသည်။ ၎င်းလူဟာ အသက်တရာနေပြီး သက်ဘက်မ်းကစေ့ခြင်း။ကံကကုန်ခြင်းကြောင့်။ထိုဒါနကံကြောင့် ပင် လူ.ပြည်တွင် မဟာသူဌေးကြီး၏။ သူဌေးကတော်၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေဘည်နေတော့သည်။ (သင်ဂ္ဂိုဟ်ပါ၌) အဝိဇ္ဇာနုသယ ဟရိကို့တွေ့နေ တဏှာနုသယမူလကေန သင်္ခါရေန ဇနိယမာနံ။) နံပါတ်-၆၃။ ကြောင်းရေ-၁၀ ဇံမူမှ။ ထိုလူဟာလူ.ပြည်မှကံကုန် အသက်တမ်းကုန်၍သေခဲ့ပြီ၊ အမိ၏မ်း၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော့ ကာ၊ အဝိဇ္ဇာအနုသယကခြုံရုံ၍ တဏှာအနုသယက အရင်းခံ၍ ဒါနကံက ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေပါတယ်တဲ့။ (သင်ဂ္ဂိုဟ်အတိုင်းပြ တာပါ။) (ဂဗ္ဘသေယျက သတ္တာနံပန၊ ကာယ၊ ဘာဝ၊ စတ္ထု ဒသက၊ သင်္ခါတာနိ၊ တိဏိဒသကာနိ၊ ပါတုသဝန္တိ။) သင်ဂ္ဂိုဟ် နံပါတ်-၇၅ ကြောင်းရေ-၁၅ ဇ ံမူမှ။အမိ၏ဝမ်းထဲ၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေသော သတ္တဝါမှာ (၁) ကာယဒသက ရုပ် ၁၀-ပါး။ (၂)ဘာဝဒသကရုပ် ၁၀-ပါး။ (၃) ဟဒယဝတ္ထုဒသကရုပ်-၁၀ ပါး။ (၄) ဇီဝိတနဝက ကလာပ်ရုပ် ၉-ပါး။ အားဖြင့် (၃၉) ပါးသော ရုပ်ကတစု၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်ကတစု၊ ယှဉ်တွဲပါလာသော စေတသိက်က ၃၃-ပါး၊စုစုပေါင်းသော် ရုပ်ရော, နာမ်ရော ဟာ (၇၃)ပါးဖြစ်လာသည်။ ။ရင်း(၇၃)ပါးသော်ရုပ်နာမ်ဟာ

(ကလလရေကြည်) တခုထဲသာတွေ့ရသည်။ ၎င်းကလလရေကြည်ဟာ၊ ဘယ်မျှလောက်သေးငယ်ပါသလဲဆိုတော့ [ယင်ငယ်သောက်လောက်၊ ထို့နောက် အပ်မျှား တောင်ကျွန်းသား၏ ဆံဖျားတသွယ်၊ မြောက်ဝယ်ကျွန်းသား၊ ဆံဖျားတရှိ၊ ကြီမည်ရသားကောင်လှ၏ မွေးမှတမျှင်၊ တင်သည့်ဆီမျှ ပမာဏသာ။ ကလလရေကြည်၊ သဘောတည်း။] (၁)ကလလ ရေကြည်၏ ပမာဏမှာ ယင်ငယ်သောက်လောက်ရုံမျှသာရှိတယ်တဲ့။ အဲဒါကို ကြိုးသေးအုံထင်၍ (၂) ကလလ ရေကြည်ဆိုတာ အပ်ငယ်၏ အဖျားကိုဆီမှာနှစ်ပြီး၊ ခါပြစ်၍အပ်ဖျားခ၌ ကပ်ငြိနေသောဆီ၏ ပမာဏတည်းဟုဆိုပြန်၏။ အဲဒါကိုပင် မျှားအုံထင်၍။ (၃) ကလလရေကြည်ဆိုတာ တောင်ကျွန်းသား၏ ဆံဖျားခ၌ ကပ်၍နေသောဆီပမာတည်းဟု ဆိုပြန်၏။ ဒါကိုမျှားအုံထင်၍။ (၄) ကလလရေကြည်ဆိုတာ တောင်ကျွန်းသား၏ ဆံပင်ကို ရှစ်စိတ်စိပ်သော် တစိပ်ဟာ မြောက်ကျွန်းသား ၏ ဆံပင်တည်း။ ၎င်းဆံဝင်ဖျားခ၌ငြိကပ်၍နေသော ဆီပမာဏတည်းဟုဆိုပြန်၏။ အဲဒါကိုပင်မျှားအုံထင်၍ (၅) ကလလရေကြည်ဆိုတာ အလွန်အလွန်ပင် သိမ်မွေ့လှသော၊ ကြီမည်သော သားကောင်၏။ အမွေးတမျှင်ခ၌ ကပ်ငြိ၍နေသော ဆီပမာဏတည်းဟု ဆို၏။ ကလလရေကြည်ဟာ ပရမတ္ထ ကလာပမို့ ဤမျှလောက်သေးငယ်၊ သိမ်မွေ့လှလေသည်။ ဒါကို ဒါနက၊ သီလက၊ သမထက ပေးသည်၊ ဘာကြောင့် ပေးသနည်း။ ဒါန,သီလ,သမထကိုပြု စဉ်က ဤဒါန သီလ သမထကြောင့် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို ရရပါ

လို၏ဟု၊ ဆုတောင်း ပတ္ထနာပြုသည်။ ဤလိုဆုတောင်း ပတ္ထနာပြုသည့်အတွက်၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဓါတ်သားကလလရေကြည်ကို ပေးပါသတည်း။ (ပရမတ်အစစ် ဓါတ်အနှစ်) ဆိုသည့်အတိုင်း အဏုမြူမကအောင် သေးငယ်သော သဘောကိုပေးပါသည်။ (ဒါန သီလ သမထကိစ္စကားပြီး၏။)ပရမတ္ထမေ့မှာ သဏ္ဌာနရဟိတာ။) သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ ပါဠိအတိုင်းပရမတ္ထ ကလလရေကြည်ဟာ ၇၃-ပါးသော ကလာပ်အစုဖြစ်ပေမဲ့ (အထယ်မရှိပါ၊ ဒြပ်မရှိပါ၊ ပုံစံမရှိပါ၊ သဏ္ဌာန်မရှိပါ။ ကလလရေကြည်မှာ ဓါတ် ၄-ပါး။ ၆-ပါး။ ၈-ပါး။ ၁၈-ပါးသာရှိပါသေးသည်။

ကလလရေကြည်ဓါတ်ကို(၃၁)ဘုံသားတို့မမြင်နိုင်ပါ

ကလလရေကြည်ကို လူမျက်စိ၊ နတ်မျက်စိ ဗြဟ္မာမျက်စိ ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ် သမာပတ် စျာန်၉-စျာန် ဝိနည်းပညာ သုတ္တန်ပညာ အဘိဓမ္မာပညာ ပိဋကတ်၃-ပုံပညာ၊နိကာယ်၈ါးရပ်ပညာ အင်္ဂါ ၉-တန်ပညာ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း (၈၄၀၀၀) ပညာဆိုတဲ့ သုတမယဉာဏ်ပညာ၊ စိန္တာမယ ဉာဏ်ပညာမျိုးဖြင့်ကား သိရုံမျှ သာသိ၍ (ဘာဝနာမယဉာဏ်ပညာကဲ့သို့) ကိုယ်တွေ့သဘောနှင့် ဝါ၊ [ဌာန သဘာဝ ပမာဏ ကလာပ ပဟာန ဉာဏ အနုဘာဝ အပေါ်ရေက အတွင်းရေက အသားက အကြောက အရိုးက ရိုးတွင်းချင်ဆီက နိုရောဓဆိုတဲ့ တဆဲ့လေးချက် ဓမ္မစက်နှင့်မတွေ့နိုင်ပါ။] (၃၁)ဘုံသားတွေဟာ ယခုပြတာမျိုးနှင့်မမြင်နိုင်ကြ၍ (အနိုဗ္ဗာဟူတော၊ အယံလောကော၊ ဟူ၍ဂင်း။ (အနွဲ့ဘူတသို့

လောကသို့ ။)ဟူ၍ဋ္ဌ။ (ပြဟ္မလောကော ပိခေါ အာဝုသော၊ သက္ကာယပရိယာပန္နော၊ နိစ္စော၊ ဓုဝေါ တ်ဂဟတိ။) ဟူ၍ဋ္ဌ။ (မာယူပမဥ္စ ဝိညာဏံ။) ဟူ၍ဋ္ဌ၊ ဘုရားရှင်ကြီး ကိုယ်တိုင်က ဟောကြား၍ ထားခဲ့ပါသည်။ (အနုပုထုဇဉ်များ၊)ဟူ၍ ဆိုင်း ဘုဉ်တပ်ရပါသတည်း။

ကလလရေကြည်မှ ပညတ်တွေအဆင့်ဆင့် ဖြစ်လာရတာ

ကလလရေကြည်ဖြစ်ပြီး ၇-ရက်လွန်တော့ အမြှုပ်ပမာတဲ့။ နောက်၇-ရက်၌ သားတစ်ပမာတဲ့။နောက် ၇-ရက်၌အခဲပမာတဲ့ နောက် ၇-ရက်၌ခက် မငါးဖြာတဲ့။ နောက်၇ ရက်၌ ပရိပက္ကရင့်ကျက်ခြင်းတဲ့။နောက်၇-ရက်၌ စက္ခုဒသက။နောက် ၇-ရက်၌ သောတဒသက။နောက်၇-ရက်၌ ဃာနဒသက။နောက်၇-ရက်၌ ဇိဝှာဒသက။နောက်ရက်၌ ကေသာလောမာစသော ကောင်ဘာသ တွေဟာ၊ ပွါးပွါးလာပါတော့သည်။ ဤ၌ ပရမတ်အစစ် ခါတ် အနှစ်ဖြစ်သော။ ကလလရေကြည်ကို ဘယ်သူကပြု၍ အမြှုပ် စသော၊ အထယ်, ဒြပ်, ပုံစံ, သဏ္ဌာန်, ပညတ်များ ဖြစ်လာရပါ သနည်းဟု (စုံစမ်းခမ်းဖွင့်ရမည်။) ။သေသေ ခြာခြာကြီး စုံဇောက်ကြည့်တော့ (၃၁) ဘုံမှာ အာဏာရနေတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ဘုရင်၊တဏှာမိဖုရား၊(ဒွေးမူလတို့)က(သင်္ခါရလို့တွင်နေသော) ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရ လက်သွား ၄-ဦးကိုခေါ်၍ အမြှုပ် စသော အထယ် ဒြပ် ပုံစံ သဏ္ဌာန် သမူဟ ဃန သဏ္ဌာန ဘုန္ဓတိ နာမ ပညတ်ဖြစ်အောင် ခိုင်းလို့ အိမ်တွေ ဆောက်ရတယ်ပါ။

(အနေကဇာတိသံသာရံ)ဆိုတဲ့ ဂါထာကို ရိပ်မိကြပါစေ။ ဘုရားအလောင်းတောင်မှ ဟိုသံသရာအစကစ၍။ ပရမတ်ကို။ ပညတ်အိမ်တွေ ဖြစ်အောင် (၀ါ)ခန္ဓာအိမ်ဖြစ်အောင် ဆောက်ဆောက်နေတာ၊ ဘယ်သူလဲဟုရှာလာခဲ့သည်။ လက်သည်ကိုမမိခဲ့ပါ။ (ဗောဓိပင်နှင့် ရှေ့ပလွင်ပေါ်သို့ရောက်မှ) သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီးနှင့်ရှာတော့ (တဏှာလက်သွား)ကို တွေ့ရပါသည်။ အဝိဇ္ဇာတဏှာဒွေးမှလက၊ ကံထရိုက်တာခိုင်းသူပါ။ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရ သခ်ၤါရ ၄-ပါးက၊ အိမ်ဆောက်၍ ပေးသူတွေပါ။ လက်သည်ကိုမိပါရော။

ပညတ်အိမ်တွေကို မီးရှို့ပြာချတော့မည်

ဥပမာ သခ်ၤါရက ခန္ဓာပညတ် အိမ်ဆောက်လိုက်၊ ဝိပဿနာက၊ မီးရှို့ပြစ်လိုက်နှင့်နေရာ၊ သံသရာပြတ်စဲရပါသည်။ ပညတ်ခန္ဓာအိမ်ကိုဖျက်ပြမည်။

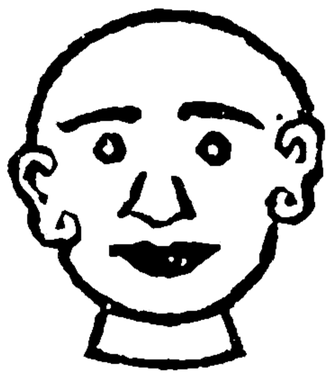

သတိမထားမိက၊ လူပုံစံနှင့်တက္ခ ဆိုင်ရာကောင်ဌာသ ပုံစံမျိုးကို မျက်စိနှင့်မြင်၊ နားကြားလဲထင်၊ နံလဲထင်၊ အရသာစားလဲထင်၊ တွေ့လဲထင်နှင့် အထယ်, ဒြပ်, ပုံစံ, သဏ္ဌာန်, ပညတ်ကိုသာလျှင်၊ တွေ့တွေ့နေရပါသည်။ သတိနှင့်တဲ့နေသောစိတ်ဟာ၊ ငယ်ထိပ်၌ အခိုးလိုလို၊ အငွေ့လိုလို ပူသဘော, သေဘော၌၊ ရောက်၍သွားတော့၊ ခေါင်းရော၊ ကောင်ဌာသမှာရော စိတ်မရှိသဖြင့် ပျောက်ပျက်၍ သွားရသည်။ ပညတ်ကိုလွန်၍ပရမတ်နယ်ထဲသို့ရောက်လေသည်၊ သတိစိတ်ထက်သန်၍လာတော့ သမာဓိအားကောင်းလာရာ၊ ခေါင်းထဲမှ သေ

ဘော သိသဘော၊ ပူသဘော၊ သိသဘောများကိုသာ တွေ့ရပါသည်။(ပညတ္တိ ထပေတ္တာ။)ပါဠိ(ပညတ္တိ သမ္မတိကွဲမိတ္တာ။)ပါဠိနှင့်ညီစ္စာ၊ အာသယ် ဒြပ် ပညတ်တွေကိုလွန်မြောက်ပြီး။(သေ ပူသ် ယားသိ ကြင်သိ) စသည်ဖြင့်ပရမတ်သာ တွေ့ရပါတော့သည်။ဒီအခါမှာ(နိဗ္ဗတ္ထိတာပရမတ္ထဝေသနဝိ၊သေသေန၊ ဝိဝိဓါဝါပသုတိ တိဝိပသုနာ။)ပါဠိနှင့်ညီညွတ်ပါပြီ(သဘာဝေယေဝ၊စိတ္တံ သုံတိ ဌတိ။) ပါဠိနှင့်ညီသွားပ ပြီ။ ပရမတ္ထနယ်၌ ကျက်စား၍နေ ပါတော့သည်။ ပညတ်အာ ရုံ တွေ့မှလွတ်ပြီ၊ ပရမတ်အာရုံသို့ ရောက်ပါပြီ။ (အာစာရအာရိယာ ဒဿနအာရိယာ လိင်္ဂအာရိယာ ပဋိဝေဓအာရိယာ ၄-မျိုးထဲသို့ရောက်၍နေပါသည်။ (လက်နက်ကား) (သတိ သမာဓိ သေ သိ ပညာ) ဆိုတဲ့ လက်နက် ၃-ပါး ပါဘဲ။ သင်္ခါရကာအိမ်ပြု ဝိပဿနာကမီး၌ နှင့်နေ၏။

လူနာမပညတ်, ကိုယ်အတ္ထပညတ်, အတ္တင်းမှသေသိပရမတ်, ၃-ထပ်နှိုက်ကြည့်ကြပါ

(၁)	(၂)	(၃)	(၁) ဤပုံစံကိုကြည့်
လူ		သေ	သော်၊ လူဟူသော ဝေါ
နာမ		ပူ	ဟာရ၊ နာမ ပညတ်ဟာ
		ယားသိ	သဒ္ဒပညတ်ပါဘဲ။ (၂)
ပညတ်	အတ္ထပညတ်	ပရမတ်	ပုံစံ သဏ္ဌာန် အထယ် ဒြပ်

ကိုယ်ကြီးသည်ကား၊ အတ္ထပညတ်ပါဘဲ။ ၎င်း၌သတိနှင့် သမာဓိ

နှင့်စိုက်စိုက်ထားတော့၊ အမည်ဆိုတဲ့ သဒ္ဒပညတ်လဲ ပြောကျ သည်။ ပုံစံ သဏ္ဌာန် အထယ် ဒြပ်ဆိုတဲ့ အတ္ထပညတ်လဲ ပြောကျ ပညတ္တိ ထပေတ္တာအရ။ ပညတ် ၂-ထပ် ပြောကျ သွားတော့မှ ပရမတ္ထတရားများဟာ ကွန်မြူး ရှင်ပြ ပေါ်လောကြီး ပေါ် ပေါ်ပြကြလျှက်(ဧသိ ပူသိ ယားသိ နာသိ ကျင်သိ အစရှိသဖြင့် ကုံ့ဌေ ကုဋ္ဌ၊ မရေစွာနိုင်အောင် များမြောင်လှစွာ၊ ဝိဝေသနာ ဇောကျကျ ရှုရ ပွားရ ဆန်တက် ရပါတော့သည်။ ဓါတ်ကာ စရ ဆန်တက်ပုံမှာ (ဓ-၂-၃-၃-၄-၇-၃၇-၁၆-၄-၄-နှိ) အထိ ပါဘဲ။ စာအုပ်များစွာ၌ ၎င်း၏အရ သဘောခံကိုပေါ်ပြပြီးသား ဖြစ်၍ ဤ၌ အကျဉ်းချုပ်ရပါသတည်း။

ယောဂီများသတိထား လက်စာ

ခန္ဓာငါးပါး တရားအားလုံး၊
အများဆုံးမှ မဂ်,ဖိုလ်ရမည်။
စိတ်ထင်သည်လည်း အတည်မဟုတ်၊
တခုရုပ်မျှ အားထုတ်ကြက၊
သတ္တ, ပုဂ္ဂလ, ဇီဝ, အရိပ်, နိမိတ်
ပုံစံ, သဏ္ဌာန်, အထယ်, ဒြပ်, ကွယ်ပျောက်။
(သဘောရောက်သော်) ထွင်းဖေါက်ခါတ်မျှ
အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခ အနတ္တာ ဉာဏ်ပေါက်ပါ၍။
သက္ကာဒိဋ္ဌိ, စ္ဆာ ပါဒုံတို့၊

မခ၊ မီးလောင် ပြာတောင်မကျန်။
တုစ္ဆဉ္ဇာဏ်မို့ မဂ်ဌာန်ပို့သည်၊
တို့ယောဂီတို့ ထွက်လမ်းတည်း။ ။

လက်ဘ၏လိုရင်းမှာ။ ။ခန္ဓာ ၅-ပါးလုံးကို အားထုတ်မှ နိဗ္ဗာန်ရမည်မဟုတ်ပါ။ တပါးပါးကို အားထုတ်၍ ပုဂ္ဂလ သဏ္ဌာ, ဇီဝ, အရိပ်, နိမိတ်, ပုံစံ, သဏ္ဌာန်, အထယ်, ဒြပ် ပျောက်ပြီး (ခါတ်သဘောရောက်) လျှင် ပြီးမြောက်တော့သည်။ ခါတ်ပေါ်လျှင် ပေါ်တဲ့ခါတ်ကရုပ်ပါဘဲ။ သိတာက နာမ်ပါဘဲ၊ မမြဲဒါက အနိစ္စဘဲ၊ မမြဲသေရခြင်းကဒုက္ခဘဲ။ မမြဲလို့တားဆီးမရခြင်းက အနတ္တာဘဲဟု ဤငါးပါးအထိ ပေါက်ရောက်ပါလျှင် ပြီးမြောက်ပါတော့သည်။ ၄-ဆင့်အရောက် ရှုကြဘို့သာလိုရင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။ ။

သတ္တဝါမှန်သမျှ၊ အနန္တအထွေထွေ
မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်း၊ အပေါင်းဝေနှေ၊
ဘေးဘယ-ဝေးစ-အေးမြပါစေ
ဆုမှန်ထောင်း အပေါ်း ယောဂီတော့။

ဥာဏစေတီ ဆရာတော်ဘုရား ရေးသားသော စာအုပ်များကို

ကူးယူပုံနှိပ်ခွင့်မပြု

ဥာဏစာဂီ မဟာထေရ် သာသနာ ပြုနှစ်ရာ

ဆရာကြီး-လတ်-ငယ်ပေါင်း(၃၀၉)
စာအုပ်ပေါင်း (၉၄၀၅၃၃)
စာရွက်ချပ်ရေပေါင်း (၁၂၃၄၅၅၀)
ယောဂီပေါင်း(၆)သန်း ၂-သိန်းကျော်
ခုစဝ-ပြည့်၊တော်သလင်းလပြည့်တစခဲ့သည်။
(နတ်လူသာဓုခေါ်စေသောစ်)

(အောင်သစ္စာစာပေတိုက်)(အောင်သစ္စာပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၀၊လက်ခုပ်ပင် ကမာရွတ်၊မှတ်ပုံတင်(၀၁၄၀)(၀၁၄)
• မောင်တူးက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။